

BORSSZEM JANKÓ

A BÜNBAK.

— Szenthéti kép: *Aries, qui tollit peccata.* —

B—**ss G**—**r.** Már barátom, Lajos, viszlek áldozatnak. Ne is húzasd magad. Jobb, ha önkényt jösz. A főpap vár . . .



. . . amidőn hirtelen kirántja magát a bünbak az erős kézből s kezd erősen böködni.

Apró hírek.

□ Gróf Festetich Ahasverus németujvári veresége alkalmából megünnepelte 50-dik bukásának jubileumát. Az ország különböző vidékein szertelakó hivei ez alkalmából 12 ember által aláírt monstre-gratulációval lepték meg.

* * *

→ **Jeiteles a neve**, izraelita és női szabó, mégis megkésel az utcán egy embert. Nagy ég, micsoda Rózsa Sándor lett volna ebből az emberből, ha véletlenül Pütykös Pistának hívják, római katolikus és kovácsgény!

* * *

☞ **Az összes Jeitelesek** három nap óta emelt fővel és harcziás tekintettel járnak az utcán.

* * *

‡ **A fővárosi hitelszövetkezet** be akarja csukatni az igazgatóit. Micsoda szegény pénzintézet lehet ez a szövetkezet, ha az igazgatók csak olyan keveset tudnak lopni, hogy bezárják őket érte!

* * *

☽ **Rosid idők járnak a szabadítókra**, Bécsben is bezártak egyet. Már szükség lesz egy Brooserre, aki a kiszabadítók kiszabadításával foglalkozzék.

Interview-k.

— From our own. —

I.

Hesseni Sándor herczegnél.



Én. Hogy van herczegséged?

Ő. Jól.

Én. És fia ura, Bolgár Sándor?

Ő. Sanyi fiam úgy érzi magát, mint aki a muszka és török szék közt az osztrák pad alá készül magát ejteni.

Én. E kijelentés kissé homályos.

Ő. Mint a helyzet.

Én. Tehát a helyzet homályos?

Ő. Világos, hogy homályos.

Én. Igaz, hogy a cárnak egy bolgár kecskéje van, mellyel a muszka kést minden áron meg akarja kedveltetni?

Ő. Nem merném állítani; hanem az bizonyos, hogy egy bolgár lovat három panszláv kocsis — az Aksakoff iskolájából — azon meggyőződésre iparkodik téríteni, hogy a moszkvai ostor eledelnek különb, mint hajtó esz-

köznek a sófiai zab. Roppant csodálják a ló butaságát, hogy ilyen egyszerű és természetes dolgot se tud észszel fölérni.

Én. Tisztelt ura fia mivel foglalkozik?

Ő. Azzal, hogy a lábát nem lógatja és a fogát nem piszkálja.

Én. Nem volna lehetséges őt a cárral kibékíteni?

Ő. Dehogyan nem!

Én. Akkor mért nem teszik meg a kísérletet?

Ő. Mert lehetetlen a cárt vele békíteni ki.

Én. Mi a t. fia urának a kedvencz mulatsága?

Ő. Az, hogy egy éjszaki medvét keztyűbe dudálni tanít.

Én. Sikerral?

Ő. A keztyű már tud magába dudáltatni, még csak az van hátra, hogy a maczkó is tudjon bele dudálni.

Én. Ha t. fia urának szüksége volna utlevélre, vajjon mit iratna bele »különös ismertető jel« gyanánt?

Ő. Hogy nem szereti, ha valaki a nyakába ül.

II.

Delyannis görög miniszternél.

Én. Mit olvas excellentiád épen most?

Ő (kezéből letéve egy könyvet.) Plutarchot.

Én. Tehát igen harcziás hangulatban méltóztatik lenni, telve a homályban késő régi dicsőséggel?

Ő (maga elé merengve.) Thermopilae — Xerxes — Leonidás! . . .

Én. Abrándozás az élet megrontója, mely kancsalul festett egekbe néz! éneklí Pyromarthus. Azért tanácsolnám, sziveskedjék a mult Olympjából a prózai való alacsony helyszínére lebecsátkozni.

Ő (ilmatag füstfelhőket cigarettázva.) Aristides — Themistocles — Marathon! . . .

Én. Így nem fogjuk egymást megérteni soha. Majd én szabatosan formulázom a kérdéseket: Igaz-e, hogy Candiát szeretnék megkapni?

Ő. (elragadtatással susogva.) Candia — Marathon — Thermopilae!

Én. Engedje meg: de akkor ebben a candiai kérdésben vastagon fog a — Créta!

Ő (boldog önkívülettel.) Aristides — Nagy Sándor — Themistocles! . . .

Én. Ne felejtse Excellentiád, hogy amely kő sokat görög — ritkán mohosodik meg.

Ő (pythiai elvilágosodással.) Themistocles — Marathon — Sparta — Corinthus! . . .

Én. Nem tetszett már az alsó gymnasiumi osztályokban tanulni, hogy difficile est Corinthum adire? Excellentiád csak folytonos felkiáltásokkal felel.

Ő (felgriek, örvöngve.) Achilles — Solon — Lycurg — Odysseus! (Székébe dobva magát, mely nagyot recsen alatta. A földre esik. Fölrádvá álmadozásából, csodálkozva néz körül.) Hol vagyok?

Én. A helyzet magaslatán. Volt szerencsém, kegyelmes uram!

Tuolla kisasszonynak —



— a hurczára egy kisé nagyon rálépett valaki.

Kirándulás Konstantinápolyba.

— Egy író-művész előleges rhapsodiája. —

Kazáni szoros.

Pompás utazás! Kitűnő gondolat volt. Kazán! Ha ez a kazán nem volna szoros, hanem igazi kazán, egy gőzgépnek a kazánja, mely gőzgép nem győzné nyomtatni azt az ujságot, melynek én volnék a szerkesztője: mennyi volna az évi fizetésem? Válasz kéretik.

*

Fekete tenger.

Óriási kalamáris, melynek tintájából Clio világ-históriát irogat! Ezen a tengeren kellett volna a zultán és czár találkozájának véghez menni. Megnéztem a helyet, ahol a találkozás megtörténhetett volna. Nagyon nedves volt.

*

Kavak előtt.

Ázsia és Európa közt haladunk. Amott Sennyey bárót láttam messzelátómon keresztül, amint ázsiai

állapotokat keresgél a parton és talál is — minden meg-erőltetés nélkül.

*

Konstantinápoly.

Szép — szép — szép! Szébb mint Nápoly. Ezt annál bátrabban mondhatom, mert még Nápolyt nem láttam, mivel hogy oda még nem kéjkinrándultunk. Sok a kutya. Ha mind megharapná az embert, két millió Pasteur háromezer esztendeig volna elfoglalva. (Pontos számítás!) A kutyák nem csak a kertben vannak, hanem az utcán is csatangolnak. Czilindereinket mind félre tettük és fezt vásároltunk. A fezen az ember magát épen nem érzi fezesen, sőt inkább — csodálatos! — feztelenül. Abdul Kérim kérdést intéztetett hozzánk: hoztunk-e kardot? Tisztelegtünk a török pénzügyminiszternél is, aki rendkívül csodálkozott rajta, hogy nálunk még utólag is sülnék ki — deficzitek. Náluk ez meghaladott állás-pont. Nem számítanak utána, nem is sül aztán ki senkire előleg, se utánlag.

*

TOJASS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósítása
Ngysgs Vöröshegyi Dávid urhoz buda-Pestenn.

P^a Gecsér Április Hó 21-dikénn.



Nagyságos Uram!
Kegyes Jóltévőm!

Ép oj aránba, a mejben az Téll nem akart menni, az tavasz nem akart gyünni, úgy hogy a meg jegezedett téntába csak melegített vas pennával irhattam téli keztyükben — de az enyhébb üdójárásban lepállván azok, tészem kötelességemet. — és e közben szomorú szemmel nézem a Marhájinkat — a Marhá-

jink meg ehes gyomorral néznek engemet — így nézünk edgy másra és kérődzünk mind annyian — igen is.

De hilyába! — le is soványodtunk, úgy hogy elig volt külömbség az 3 éves előhasi Magyar Üsző és Árpý Urffy »Prezencz Márk« tzimezetű agara közt — a jármos Ökröt is csak a nagy Szarva húzza előre, hogy utánna indulvänn, valaméjjes munkát végezzen; Az egész állomány beögh, nyeregt, mekegh, reöffen, vonyótt, mint ha csak fül-harmonikás Concertben mívkednének — oda is ütöttem edgy némejiknek a füléhez a diapazásos hangvasvellát és vertem a hátukra a karmesteri járom pálltztát — de az oktalan Állat nem érti az ilyetén biztatást — benne sintsen Remény, a majdra ök sem adnak, a jövendő reályuk is csak Deficit — igen is!

valahára ki tavaszodott és szántás vetés telegráf gyorsasággal eszközlődött — mej közben hóhenhámi alapon esmétleg edgy eszmei minervát ugrattam ki juh-pitéri agyvelömbül. amellyel Milliomokat lehetne szegény hazánkban beterejni export által — mert csak a ki vitel hoz be, valamint csak a be hozat visz ki — ez edgy feő Nemzet Gazdászati akszijóma — igenis —! Eszmém t. i. az pattogatott kukoritsza asszietti tzélatokra — mert oltsó levénn, bele vaágh a német menübe, s küldenék polentát is, mely málé a mi viszonyainkra nézvest bene: gyanánt fog szerezölni.

Azon betses fel szöllétásra: tanulmányoznám a Bürgének kutya módoni szaporítását elő segéttő Eszközöket — sokat is gondolkoztam a be hozandó eljárás fölött — azt hiszem enhizelgés nélkül, el is találtam a Módgyát — ez penigh ecczerüen az: ha el akarjuk érni az beő szaporaságot: akkor tartunk és nevelyünk ebet és nem Bürgét — a telettetés könnyű és oltsóbb lesz, a legelőt egészen meg spóroljuk — csak méltóztasson az illető falyokat meg nevezni. Mert ha mező gazdasági állapottyaink környül gyakorlatban van már a kutya fészülés, a kutya nyírés csak conzegventia. S ha gypjuból szövödik a kangár tzimezetű kelme, mennyivel joga-

sultabb a kanagár kelme, vagy a kuvasz-doszkin, avvagy a Juhászkutya-posztó — igenis!

a cheh kertész úly késérletet vezetett be a meleg háyaiában — bolond gombákat akar meg szelídíteni — és mért ne szükczédálna neki ezen tanulmányos Experimentom? Ha lehet komisszat meg nemesíteni — bolondot is meg lehet szelídíteni — igen is.

Van husvétí tolyás elegendő — csak hogy leg-többlig a Hesseni légy toyta azokat. Hess légy! — hilyában hessegettyük — ott van már a buzán — és a többiek is: a drót féreg a rozson, hernyó a repczén taktusra lakmároznak.

Az mártzijusi havat ennek előtte Etzetnek, szépitőnek szedegettek a fehér urnók és vászon hölgyek, — de az idénn nem shehették — bátor edgyes barázdákban meg aszalódott, éppen úgy mint az fel darabolt fa allya alma, mely az honi ziszthema szerént szintén a szöllő-beli barázza végénn fonnyad meg kereskedelmi tzikkejnek, mej állapottyaiban Bagó tüdőnek tzémezetik. — Jó Porteca így beöjth idelyénn. Csontya is vagon mert kortzogós az bele száradt homoktól, pikántos is, gyakori látogatásában részesülvénn a rája vigyázó vinczellér pulinak. Ezért alkalmas ki viteli tzikkelyt formálhatnánk ez eős magyar aszalmányból is, mert ki állya az a tengeri betegsége, seött az egvátort is, mert ennek a Batzillusait egészen magában olvasztá. Ezen beöjthi gyümöltsből ide zárolva küldök kóstolót a most kegyes ropogtatás alatt lévő Máczeszhez.

A saúrdon lyuhok makatscsága, mely szerént a rozs szalmát rozsz szalmának tekéntik, tető pontot ért, a mennyibe inkább megdöglöttek, semmint jóllaktak volna. Épp azon kérdést tanulmányozom, eddigi vezéruket a szamarat ne botsálysam-e nyugdíjban, mint a kitől a makatskodást el salyátíták. Nagyobb szamarakat is tettek már pendzióban — az igaz, hogy ritkánn. Több Ökrejink, kukoritsza tzimerének nézvénn az edgy más farka bojtját, szépen felemésztették. Nem ütött javukra, de a dög bürökre gondom van, mert mindnyája duplán el vagon könyvelve, a még lejendök szintén — igen is.

a Bárányság számára kérnék szoptató övegeket, mert anyáiknak telyek nem lévénn, ezen övegekkel is töltenének edgy kis Üdöt, mert a nyert Üdó anyni mint az élet.

mejjek után öröklök

Ngs Uramnak

Kegyes Jóltévőmnek

hódulól tanulmányos hiv szolgája

TOLYÁSS DÁNIEL m. p.
oklev. gazdász.

P. S. A Ngod salyát veteményezése fojtán szép sükerrel megfogamzott és tagba szökkent meleg háyí növény tsemetét Ágnyes a jövő héten viszi fel — hogy azt Ngod ápolásba segéllvénn, ötet mint anyát magasztos dalykai ténykedéseiben semmi meg ne akadályozza, reméllvénn Ngd tetterős gyámolétását az általa létrehozandó dalykaközi tej szövötkezet környül.

T. D.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.



— Ez is pipa. Nem mehe-
tek haza husvétra. Be kell vár-
nom, amig összedül a vén egye-
tem, hogy Kártyagó romjain
vigasztalhassam a kesergő filo-
zoptereket.

— Pauler jobban van. Ve-
gye ezt ő Exciája a jóságos
gondviselés intésének, mely meg-
engedte neki, hogy engem kine-
vezhessen aljegyzőnek eddigi,
az ifjuság érdekei körül szerzett
érdemeim elismeréséül, a taksák
és vizgák elengedésével.

Sürgöny Weisz B. F. urnak

Abbazia.

Fürdeni okvetlenül kell. Uszni nem. Én uszom adós-
ságban. Nagyságod kölcsönöz? Tartom.

BUKOVAY.

*

— Egy másik unfrankirt sürgönyt *Berlinbe* menesz-
tettem.

Bismarck herczegnek

Berlin.

Herczégységed leégett. Én is. Távolból fogjunk kezét.

BUKOVAY.

*

T. szerkesztő ur! Tegnap délután az a pech ért,
hogy egy állítólag veszettnek mondott, magát határozottan
ilyenként geráló, sokak által ebnek tartott fenevad által csak-
nem megharaptattam. Kérem a nyilvános gyűjtés rögtönös
megindítását, hogy mielőbb Párisba utazhassam. Kötelezem
magam ez esetben Pasteur doktor urat is meglátogatni.
Ezek után

marattam

t. szerkesztő urnak stb.

BUKOVAY ABSENTIUS S. K.

őajogoncz.

*

— Az öregemhez menesztett e havi levelekben feltü-
nően és merész fokozással dicsérem Tolnayt. Holnap fog
csattanni az ostor: »Lám, kedves apám, és ilyenét kitűnő
férfiu is tesz *tulkiadásokat!*«

*

Abszi búcsúja.

Isten veled czuczám, pénztár leánya,

Isten veled te hölgy, ti tölt begyek:

Remek estéim s éjeim Nanája,

Isten veled! — én messzi elmegyek

Ha visszatérek, boldogul, Nanon:

Hadd lássam képemet állványodon.

Nem mint Perotti fölemelt entrée-i,

Nem nyúlnak oly magasra béreid!

S tán jobbak a provincz bortelt pinczéi,

Mint főfájást hozó liköreid:

Ivás mit ér, mit ér a pénz nekem —

Nanát kíván, Nanáért ver szívem.

Az ég egy kincset ad minden leánynak,

S a lányka híven őrzi birtokát;

Moszjője van a franczla madámnak,

Büszkén etet szakácsné közbakát,

Vén lánynak kincse mopsz vagy más barom —

Tied, Nanám, csak én vagyok, tudom.

Hallgatva állsz Mokánynak szép szavára,

Ah! régen faggat immár a czudar:

Ha nem kerül egy „csöndes“ éjszakára,

Jön este Szellő s ajtódon kapar.

De künn tágabb a tér, Mokány szorul,

S könnyen beszélsz, Nanám, kudarczírul.

S könnyen Korogh'rul, mely*) — magolva dörén —

Töksültön él; egy bús naplót vezet

Nagy Tannere házamnak: szünidőjén

Fölirja mind, mit benne élvezett.

Régen megedzé böjt az ő fogát,

Tövéen láthatni csak kiflik nyomát.

S eláll Mokány, eláll Korogh': de jönnek

A vén garázda s régi böjtölő

Bajtársai: ételt az éhezőnek

S italt a szomjazónak adsz elő!

Nincs ott filiszter, nincsen unalom,

És állsz, mint szikla, köztük angyalom.

S enyém maradsz, míg egyetem falának

Árnyékiban egy himfi szem pihen,

Jól nem lakik Bendő, s Iczig komának

Csak egy romlatlan főlesse leszen.

Bendő, Mokány, Dákó elől futó:

Szívemnek gyöngye vagy, te kis bohó.

És én szeretlek trónod odujában,

Nanám, szeretlek flaskáid között:

Forrón szeretlek sikkos pongyoládban,

Könnyű szemérmed melyre vetközött.

Bájlón mosolygsz, miként báró Kemény,

Ha nincs a sin fölött balesemény.

De már Isten veled Nanám, sokára:

Öt hétre tán, Nanám, Isten veled!

Rég elmúlt éjfé, itt a kék határa,

Tovább siet vándorló kedvesed.

Ha visszatérek rényben gazdagon,

Hadd lássam képemet Irányidon!

*) Ugy volt írva: »ki«, de csak nem hagyhatom így, mert
akkor hibás a mérték. Én.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.



Az rőndöt nagy szígyen érte!
Hát ez mire kellett?
Mer én mind megtettem érte,
Ami tüllem tellett.
Bekésérem az vak kódist —
Hiszen tetszik tunnyi.
Nem vagyok én ujságíró,
Nem szokok hazunnyi.
Nem ölég, hogy ujságot ír
Az czibilség máma:
Revolvért hord maj' mindedgyik
Czifra szoknyás dáma!
Főzzön, varrjon, adta lelke!
Menjen fonni, szőni,
És ne lüjjön, hogy ha nincsen
Dunczja, hogy kö lüni.
Gyűjjön hozzám, s mondja szépen:
»András bácsi kérem:
Ez a czibil siheder már
Rontja rég a vérem...
Segíjjen, az isten áldja!«
Ölég vóna ennyi:
Maj csinyánék rőndöt én! — Mer
R. m. l.!

Mer van itt ész!

Nagy dologba is vagyunk vele mindnyájan. Beverbuváltuk a Brozsér bácsit. Megirigylette tüllem az fogást a bécsi m. k. rendőrség — ű is szőrzött magának egy brozsért s belakatolta a szabadéjtót. Nem kuncz e mán, mikor ellesték miképpen csinyállom én. Peig én neköm senki se mutatta, mégis tudtam!

Ebbű látszik az igazi fain m. k. ész! Iszen ha e'nnem vóna, akkó rőnd se vóna. pedig rőndnek muszáj lönnyi!

Vót most nálunk nassor: *avandzsérozás*. A kegyelmes Tisza Kálmány főminister ur ű szentsége mind urrättett bennünket. Az egész ármádiába nincs annyi aranygallér, ahányat kiosztogatott! A csillagokat mind leszedte az égről, hogy ölég lögyön az uj tekéntetes kapitány uraknak, meg téns foglalmozó ifuraknak. A nasszáju ujságíró ténsurak mind kiirták az ujságba, ehette is űket a mireg!

Azúta nagyot nyúltam a böcsületbe. A legkényesebb posztokat is rám bizzák most.

Tennap is az történt, hogy a rőnd végett az »kék macskárul« neveződő úrfumba ültem a posztomat és megvigyáztam: a Vadlú kisasszony, vagy minek tisztőjem a nagyságát, hogy ereszti ki magából az mívészettyit — hogy a mikor nagyon kiigyekezik belülle, megfogjam. Hát hogy kiélesijjék a látásomat, néhány kupiczányi sargaréz czimezetű ződ pálinkával tisztótek meg a gróf urak, mert van néha esze a czibilnek is. Hát egyszer csak két Vadlú kisasszonyt látok, meg két kék macskát. Ennyi nincs benne az engedélbe — a felit betiltom. Vittem is az egyiket — de akkor a másik is vele gyütt, nem hatta a pajtását, amiből nagy rőndetlenség szármadzott; de én közbe hágtam, mert tudom mi az dukánczia. Eppen a nóteczembe kezdem bele jegyezni a közönséget s a sípomat a számba teszem, hogy segítséget hijjak vele — hát nem szöllott, csak aztat a sárgarézt italt eresztette magából. Nem hagyom a m. k. tekintélemet, ha butélia szájával köll is fütűnöm! — amint ecczer csak ott terem előttem a vak kódis, amint a simlédere alul vigyorog rám. Gyün kend is velem! mondom éréllesen; be a friss meszelletű ünnepes börtöny lakba; mer ha nem: ugy tanáalom nyakon sajnálni, hogy még a maga világtalan szöme is szikrát hány tülle. Amire ű nem szólt egy árva hangot se, csak egyet ránt



a kopott mándliján, aztán szétvágja — hát ott finyeskedik a mellyin a *defektiv medália!* Hát ű is ki van

nevezve az új rendőri melltóságokkal. De jó lett volna nekem Mamácsnak lönnyi most, hogy senki rám ne akadt volna. Szégyelletömbe szalutéroztam neki és hideg verejték csurgott le a kípemen — mer hideg vízzel öntött le a Málé Mátyás pajtásom, hogy: ne nyögjé mán Andris, ibredj! Valamint hogy *álmodtam* eztet a szörnyű esetet.

Hogy röndbe gyüttem magamval, mentem mingyár a messzelátó nimethöl az csirkepiarczra, meg is raktam nála a számokat: vakság után a 18-at, köszönés után a 35-öt, szígyen után a 88-at, mer ennek is muszaj lönnyi. De főttem magamba, nem élek a hörteleny ivással, ha potya is.

Itt vagy, öreg? Hát nem defektív kend, mi? Hun a hires medália? Níz kend rám az üres szemivel, ugy-é? No csak bévül kerüljön kend, mer hogy én ugy leálmodtam magam, az is csak rönd, akinek néha muszaj lönnyi!

Düledező épületek.



Ennek a támogatására siet **Abzei**.



A régi orvosi egyetem épülete, melyben most a felső leányok járnak, szintén dülőfélben van. Lelkesedéssel támogatja **Tinike**.



Ezt a rozoga régi palotát meg a Hatvani-utczán fentartja **M. András**.

Pokrócz Ádám vasuti kalauz nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehetyi, mert vasutgi!

— Azt mesélik a Tolnay méltóságá-
rul, hogy nyócz millionyi pengő adóságot
csinyát az államnak. A'mán nem igaz!
Annytenger píz, egy olyan jólelkű úrnak
a keze alól, nem kallódik el csak ugy a
levegőbe, mint a cigány-bóha.

— Tolnay ú méltósága nem deficizet
hagyott az új direktoroknak, hanem —
deczifittyet!

— Azt fejtegeti a Bálint kollega a
»legyesben«, hogy micsinyánának az em-
börrel, ha százezernyi hasznot, vagy száz-
ezernyi kárt szörözne az Mávnak? Mon-
dok: »Hasznon ne törd a buksi fejed;
hanem csinyálj csak százezernyi kárt:

akkor bizonyosan megtesznek főincspektornak.«

— Nagy úr minálunk egy incspektor. Megtervezi jó
pizér a főmérnök úr a vashidat, vagy más épületet. Mikor mán
félíg-meddig megépítették, kijön a főincspektor, osztég aszon-
gya: »Nem jól van! Le köll bontanyi!«

— Az ám csak az igazi csárda: a »legyes«, a józsep-
vársi pályaudvarban. Ott még nem tudják, hogy megváltozott
a direkzió.

— Annak a kaczkai »legyes« dámának savanyu a bora,
de mézes a literje.

— Ha czukkon ki nem legyeskedhettem magamot:
akkor okvetlen a »legyesbe« sietek. Ott hangzik csak vigan az
én nótám:

Világos a „legyes csárda“ ablaka;
Oda mék' én minden áldott écczaka.
Betekintek a „legyesné“ szemébe:
Puszit adok, puszit kapok cserébe.

Tudja mán a „legyes“ bögyös madánka,
Hogy én a bort nem szeretem magába'...
Báadásul beleönti szerelmét —
Eszem azt a legyeskedő szép szemét!

Világos a „legyes csárda“ ablaka;
Ott mulatok minden áldott écczaka.
Belenézek két vagy három literbe,
Adnak ott a vasutynak hitelbe.

Nem fog rajtam két vagy három liter bor;
De ha ajkam babáméval egybe forr...
S járja a csók, csattanós csók — szaporán:
Mán azután mehett a czukk igazán!



A Juczi szobalány.



Nagyon inteligentos uri főkapitány ez a mostani.
Miniszter lehetne, amilyen rendeleteket tud kiadni. A
szivére vett minket is, ablak puczoló fővárosi szoba-
lányokat. Igazán is érezzük, hogy a szivén fekszünk
neki, mert a javunkat akarja; el is fogja érni — leg-
alább magamrul gustéholok, hogy követem a paran-
csolatját, akit a mult héten adott ki nyomtatásba, hogy

aszongya: heveder nélkül kívülrül ablakot pucolni tilal-
mas. Aki ezen a tilalmon átal hág és a faszteren marad,



az megbüntetődik, az asszonyon meg pénzben veszik ki
a mi fiatal életünköt. Istenem, ha én fiatalon hálnék

meg, a »Budapest« meg lerajzolna engem mint bukott angyalt, amint fehér galambok húzzák a koporsómat! — Jesszusom, tudom a Mari dadát fölvetné az irigység, mert az mindig csak nagy inges, trombitás, négy lovas halálrúl álmodozik — de fehér lovak még sem vinnék ötöt kék halottas hintón, kék kocssal, mert ő nem fiatal hajadon, mint én.



Ha már le akarnék bukni a fenczerstokrul: *ilyen heveder fogna engem!*

Nem hijába szolgáltam a Pálmaji nagyságánál: én is tudok verset, de »boldog szivbül« ám! Előbb oda adtam a Titán urnak, aki a mi Aróra körünkbe a főczuplinger, korogálja meg, amire ő aszondta hogy aszongya: kár volna azt javítással elrontani. A másik, a Gitár Lőrincz ur, mégis elkérte, hogy aszongya pojéntot szur bele, így szellemdusosabb lesz.

Szemben ilyen rendelettel — — —

Két karbul font hevederrel

Lebukni csak nem lehet!!!

Ám elbukni?... már azt talán!...

Ah, de arról főkapitány

Török János nem tehet!!!!!!

ÜLETLEN GOMBOK.

A Váczi-utcán.

- »Nézd Juczikát, milyen dáma! Milyen fes lett!
- Az ám, feslett.

Salonban.



Öreg siket ur. Min nevetnek, Ilonkám? Ugy látszik, valami érdekes tárgyról van szó...

Ilonka. Oh szemmi, nagy papa. Ha valami előfodul, ami éldemesz az iszméltészle, majd medmondom.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— *Na, sak hod van oljan llst is túlünk Onglios arszágba, amitül nem küll fözetni vámot.*

— *Oki nem szerette a lüport — az szerezte mogának broosepülvert.*



KATHEDRAI BÖLCSESÉGEK

- Ámbár Edvárd király parasztruhát viselt, meglátszott rajta, hogy nem az.
- A paplovagok hosszú tógát és hasonszinü főveget viseltek.

Idyll.



amicus. — Pollux. A nem közlés okát önnek is méltányolni kell. A Laczikát azonban ne féltse. Egy levele rég itt hever s mihelyt érkezik rá Fojdó bácsi, el is fogja olvasni. — Assyrius. Ön azt kérde, hogyan lehetne a fogtechnikusokat elítélni, midőn fogas ügyvédek ily pompás kifogásokkal élnek? Hiszen erre csak ön adhatná meg a legjobb választ — valamint igen helyesen jegyzi meg, hogy többet érne, ha Hegedűs S. nem a latin, de a lateinerek pénzegyezményéről tartana valami *alapos* dissertatiót. — X. Került benne. — I. Gy. Ha fotográfiában mutathatók be, megtenné hatását. — Juratus. Ha lehetne, rég közzöltük volna, mert ismertük. — D. Gy. Nem találtuk kórikusnak. — V. Z. »Ugyan-csak tüzelek a közleményeimmal«, írja ön megnyugtatónkra. Uram, ön téved; a közleményeivel *mi* tüzelünk, s nem csak azért mert 0 fölött csaknem 4^o-ra súlyedt alá a hőmérő. — V. Hazaf. »az ország koszorus vándor dalnoka.« —

Nem jó menni Gödöllőre,
Lesni velezipellőre!
Velezipellő gomba,
S műveletlen is azomba.
Egye a sas böndőjüket,
Mit bántják a költőjüket?

V. A különben oly kedves tisztí estélyeken régóta furálkodik a banda műsora, melynek szerzője, török szakad, minden számot magyarra fordít. »Hans Heiling«-et *Szent Jánosnak*, a »Bitz-Polkát« *biczegőnek* fordította. A m. héten lefolyt hangverseny programjában Meyerbeer »Chor der badenden Jungfrauen« így nyomorítottak le édes honi nyelvünkre: »Karének a fürdőzők szűzlányokat és színláncz.« Nem lehetne az ilyesminek elejét venni? — Obapu. Rendet kell tartanunk. Most Dániel uron a sor, azután jó Dávid ur. A mostani küldemény is jeles.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Egyetemi tanárok és több száz gyakorló orvos megvizsgálta már Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsait s azokat biztosan, kellemesen ható s legkevésbé sem ártalmas gyógyszernek nyilvánították. Ez a tény maga elegendő meggyőzni azokat, akik még netalán e kitérő házi gyógyszer hatásában kételkednének. A valódi svájci labdacok vételkor ügyelni kell a czéggjegyre s Brandt R. névalírására. 65

(Vélemény a Reparatőről.)

Az elősorolt statisztikai adatok mutatják, hogy az általunk 8¹/₂ hónapon át 135 esetben használt »Reparator« ugy a heveny, de különösen idült izületi, valamint izomcsuznál igen jó hatású és főléje helyezhető valamennyi eddig ismert és használt külső szernek. Dr. Morvay Ignác a budapesti szt. Rókus kórház orvososa.

Kapható a főraktárban Budapest, Kálvintér, magyar korona gyógyszer-tár, valamint az ország összes gyógyszer-táraiban. Minden adagon nevem olvasható. Krieger György gyógyszerész. 47

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.



Czibaki. Mikor járt ott utólszor Mokány B., azt megmondhatja önnek Lupi bácsi, aki, úgy tudjuk, ott lakik. — M. M. Ép oly kegyetlen volna mint izléstelen. — Vén diák. Csakugyan kapóra jött. Némi szelidítés szükséges volt. — Observator. Arról a hírről, hogy S. János hg. primás ur a neki szánt jubiláris ajándéokra begyűlt pénz a stryji leégettek nagy inségének enyhítésére kéri fordítani, itt a fővárosban semmit sem tudnak. — H. R. Persze, hogy a szemeczek járnának legroszabbul, ha a zsidók vissza vándorolnának Jeruzsálembe. Kit képviselnének ők, ha antisemiták nem volnának? — C. Nehánya mulatságos. — Bngsz. Ön elkényeztetett bennünket. Uj küldeménye régi. — D. B. A »Cid« spanyol románcz-kör, melyet *Bekics* Gusztáv fordított le az eredetiből magyarra, nyeresége a magyar szépirodalomnak. Kiadója Aigner Lajos. A 117 oldalra terjedő finomabb kiadás ára 1 frt. — L. Z. Jó hely motoszkál. — Ny. F. Többnyire csak olyan iratok kerülhetnek abba a rovatba, melyek nyilvánvalóképen benne vannak a lapokban, könyvekben, köriratokban, fali hirdetésekben, kapu-czédulákon stb. A csomóban alig akadt borsszem, de még csak árpaszem sem. A gyűjteményt előbb ki kell szemetelni, s csak aztán belőle kiszemelni. Önnek ez már többször sikerült s bízunk is a jövőben. — H. L. Egy részét a naptár számára tettük el. — B. L. Nem ujak előttünk e nagy férfiú ékdiszvirágfüzér-szózatoss mondványi szónoklati hévlángtűzmeleg-parázsizzományos elmefordulati eszelményes dicsohamai. A mostanit is közöljük. — F. I. Isznak a jó fiúk? S felirodalomra? Mért ne? Hogy is mondja az ő Titán Laczujuk? »Aurora Múzei

Orvosi tekintélyek által
vese, húgydara, köszvény és hólyag bántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési
szervek hurutos bántalmainál rendelve.

Salvator

— égvényes vasmentes savanyúvíz —

szénsavdús, lithium tartalmú forrás

Borral használva igen kellemes üdítő italt szolgáltat.

Kapható ásványvíz-kereskedésekben e legújabb gyógyszer-tárban.

A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

Budapestben főraktár ÉDESKUTY L. úrnál.

Brünni kelméket elegans tavaszi öltözetre,
 3.20 métert, azaz 4 bécsi rőföt kitevő szelvényekben
 4 frt 80 kr.-ért igen finom, 7 frt 10 kr.-ért legfinomabb,
 10 frt 50 kr.-ért legeslegfin.
valódi gyapjuszövetből
 szállít az öszszeg postautárvétele mellett a hitelés és szilárdnak ismert
Siegel-Imhof postógyári raktára
 (Tuch-Fabrik-Niederlage) BRÜNN.
 NYILATKOZAT: a főnnebbi özég hála szilárdságának a vevők ré-
 széről nagy bizalomnak örvend. Ezt bizonyítja, hogy a Siegel-Imhof
 özég mint a nélküli megrendeléseknél is kevés pénzért valóban a legjobb
 árut szállítja.
 De miután szövedő özék Brünni áruk köpenye alatt garázdál-
 kodnak, a főnnebbi özég ennek ellenében kívánatra mintákat is küld,
 ingyen és bérmentve. 21

MIDY-féle
SANTAL-CAPSULÁK.
SA mindennemű titkos betegség hólyag-
 hurut, kankó ellen mint gyógyszer ezeltől oly
 általános közkeveltségben részesült Oopaiva-
 balzsam, ma már alig jó használatba, részint
 kellemetlen szaga és íze, részint a felbőfögés,
 hányinger s más egyéb gyomor bajok miatt,
 melyeket használata okoz.
 A Midy ur által feltalált tiszta lepárolt
Santal-szesz nem bir ezen kellemetlen
 tulajdonok egyikével sem, s 48 óra alatt még
 a legidültebb s legfájdalmasabb kifolyá-
 soknak is anélkül, hogy a gyomornak terhére lenne s
 minden befecskendés segélye nélkül csaknem
 teljesen megszünteti időzi elő.
 Egy üveg ára, használati utasítással s 50 tokocskával
 2 frt 10 kr.
 Raktárhelyiség Páris: S. rue Vivienne.
 Budapest: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszer-
 résznel, király utca 12.

**Francia folyó-
 kony hajfestő-szer**
 (Cromatique
 Parisien),
 melyel minden hajat tetszés szer-
 rint 10 percz alatt állandóan meg-
 festhetni fekete, barna v. sző-
 kére. Tulajdonságai: a szín állandó
 s a természetes színtől meg nem
 különböztethető, az alkalmazás
 egyszerű. Ára 2 frt. A készlekek
 (csészék, kefék stb.) 60 kr. —
Főraktár: Budapest, TÖRÖK JÓZSEF gyógy-
 szertára, király-utca 12. sz. 25

A nekünk bemutatott számtalan
 megbízható hiteles köszönő irat-
 ok folytán ezen legöregebb és
 legillustrebb rendelési intézet,
 a hol a tudomány legújabb vir-
 mányai, a legbővebb tapasztala-
 tokkal párosulva, értékesítettnek
 a legmelegebben ajánlhatók.
Dr. LEITNER
 43 év óta fenálló rendelési inté-
 zetében
 Pesten 3 dob-utca 18. sz. tit-
 kos, sőt idült betegségeket, az
 önfertőzésnek minden követ-
 kezmenyeit, tehetetlenséget,
 stricturákat, minden női be-
 tegségeket, fehérfolyást és
 bőrbajokat, rüht 2 óra alatt,
 levélileg is, biztosan, alaposan
 és gyorsan gyógyít, a nélkül,
 hogy a beteg hivatásában aka-
 dályozva volna és csak siker-
 rült gyógyítás után fogad el
 tiszteletdíjat.
 Rendel naponként reggel 6—9 lg,
 1—5 lg és este 7—10 óráig.

MARTINY H.
 tajt pipa metsző



Budapest, váczi-utca 19.
 Arjegyék franco ingyen. 34

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPIR
 a valódi
LE HOUBLON
 francia gyártmány.
 Gawley és Henry-től Párisban.
 Utánszoktól ma mindenki óvatik.
 EZEN PAPIROK DR. FOHL J. J.,
 DR. LUDWIG E., DR. LIPPMANN E. urak,
 a becsi nyetren vevőnek által a legelőre-
 bir ajánlatok, még pedig itt is volli, s határozat-
 kökkelre tisztaságú, fogyn, s mint öbös az öbös-
 ségre öbös kápré helyiséssel, birt vevőnek ismét
 híre, vevő ivé.



500
 LE HOUBLON
 17. rue Bazar, a PARIS
 FAC-SIMILE DE L'ARTOURETTE

Margitszigeti gyógyfürdő.
 Budapest főváros közvetlen közelében.



350 R. meleg artézi forrás — porcelán-, márvány-, kád-
 és kőfürdők zuhanykészülék-
 kel — nagyszerű kert — 300
 teljes kényelemmel berende-
 zett szoba, társalgási terem kül-
 és belföldi lapok, pósta, telefon,
 távirta összeköttetéssel, na-
 punta zene.
**Kóralakok, melyek
 ellen a margitszigeti
 hév víz kedvező ered-
 ménnyel használta-
 tott:**
 Kőszvény — az izületek,
 izmok, csontthártya, ideghüvely, idült csúza. A csúz, kőszvény, ermúvi behatások,
 typhus után fellépő hűdésék. — Zsábák. — Csontbántalmakat, csontszűt, izületi ba-
 jokat és külsértéseket követő elváltozások. — Fájdalmas hegek, merevség, hűdés. —
 Bőrbántalmak. Vizeleli nehézségek. Méh- és hüvely-bántalmak. Még arra is figyelme-
 ztetjük a t. cz. közönsé et, hogy a szigeten villamos fürdő rendeztetett be. Dr. Barda
 legújabb rendszere szerint, mely a kőszvényes, csuzos és idege bántalmak val-mint a
 hűdésék és az Ischia fürdészeti kezelésében gen hathatós segéd gyógyszerközt képez.
 A hév víz belseleg eredménnyel használtatott: idült gyomorhurutnál és alhasi pangá-
 soknál. A szigeten van gyógyszerház, ellátva mindennemű ásványvízzel. Rendelő or-
 vos: **Dr. Verzár.**
 Bérleteknél ugy a fürdő-, mint a menetjegyek együttes váltásánál árleengedés.
 A szigeten lakó fürdővendégek a fürdő használatnál és a menetjegyeknél előny
 ben részesülnek. A fővárossal óránkint kétszer közlekedés.
A fürdő-idény május 1-én megnyittatott.
 A lakások megrendelése: a szigeten a felügyelőségi irodában. 62
 Budapest. **A margitszigeti felügyelőség.**

MOHAI AGNES FORRÁS.
 hazánk egyik legszénsavdusabb
SAVANYUVIZE
 kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál és
 a gyomornak az idegrendszer hántalmáin alapuló bajai-
 ban. Általában a víz mind azon kóroknál kiváló figye-
 met érdemel, melyekben a szervei élet támogatása és az
 idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.
Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.
 Az 1885. évi elszállítás
1,800.000 palaczk.
 Folyton friss minőség készletben a főraktáron
Édeskuty L.
 m. kir. udvari szállító, Erzsébettér 7. szám.
 Ugyszintén kapható minden gyógyszerháiban, fűszer-
 kereskedésben és vendéglőkben. 27



"Zacherlin"

A legkitünőbb valamennyi rovar ellen!

Ezen legujabb kiváló különlegesség meglepő erővel és gyorsasággal pusztit el lakásokban, konyhákban és vendéglőkben mindennemű férget, nemkülönben háziállatainkon, istállókban, növényeken, üvegházakban és kertekben.

Valódi minőségű „Zacherlin“ csak: névaláírás és védjeggyel ellátott eredeti palaczkokban árultatik. A mi nyitott papirosban méretik ki, az sohasem „Zacherl“-féle különlegesség!

ZACHERL J., BÉCS, I. Goldschmiedgasse 2.

Budapesten kapható a következő cégeknél:

- | | | | |
|--|---|---|-------------------------------------|
| I. ker. Sellner Gyula, disz-tér 5. | IV. ker. Kupkak testv., Mária-Valéria-utca. | V. ker. Wilhelm S., Arany-Ján.u. | VIII. ker. Ruff M., vas-utca 12. |
| > > Wolf M., Döbrentei-tér 1. | > > Szakál L., Arany-Ján.u. | VI. ker. Schuster Gyula, András-sy-ut 16. sz. | > > Pintér J., stáció-u. 3. |
| > > Stojánovits J., szarvas-tér 1. | > > Lukovits J., muzeum-kör-ut 11. | > > Katz B., nagymező-u. 14. | > > Kerstinger G., stáció-utca 78. |
| II. > Schedel János, fő-utca 3. | > > Sztrányi J., Lipót-u. 11. | > > Guttmann A., váci-kör 1. | > > Payer A., Mátyás-tér 10. |
| III. > Gebhardt József, fő-tér. | V. ker. Kertész Tódor, Dorotya-utca. | VII. ker. Gurovits Tam., király-u. | > > Schichta J., bodzafa-utca 25. |
| IV. > Éder A. Gyula, Feren-cziek-tere 4. | > > Vághy Lajos, nádor-utca. | > > Tátray L., kerepesi-u. 20. | > > Luczianovits J., József-tér 38. |
| > > Hoff J. K. utoda (Bartho-nak K. es. k. u. sz.) kis hid-utca. | > > Édeskuty L., (magy. kir. udv. száll.) Erzsébet-tér. | > > Kaschnitz Gy., dohány-u. | > > Szaszovszky J., üllői-u. |
| > > Seidl József, korona-u. 18. | > > Zsengery M. ut., József-tér. | > > Spuller István, király-u. | IX. ker. Pápa M., soroksári-u. 8. |
| > > Takács Lajos, hatvani-u. | > > Breuer A. és társa, Bál-vány-utca 7. | > > Heinzl M., kerepesi-ut 50. | > > Zoller M., üllői-ut 24. |
| > > Löwenstein S., > | > > Tausend H., Bálvány-u. | > > Vidosfalvy B., akácza-utca 31. | > > Weinberger G., Kalvin-tér 25. |
| > > Marton Gyula, régi pósta-utca 15. | | VIII. ker. Vasváry F., kerepesi-u. 3. | > > Lentsch F., Tompa-u. 34. |
| | | > > Spuller F., kerepesi-ut. | > > Szalkház F., Bigetér. |
| | | > > Balogh Szil., népszin-ház-utca. | |

A vidéken „valódi Zacherlin“ ott kapható, hol „Zacherlin-falragaszok“ láthatók.